

The Little Prince. Chapter 2. Ukrainian and English.

So I lived my life alone, without anyone I could really talk to,  until I had an accident with my plane in the Sahara Desert, six years ago. Something in my engine was broken. I had neither a mechanic nor any passengers with me. I had to attempt the difficult repairs all alone. It was a question of life or death. I scarcely had enough drinking water to last a week.	Ось так я жив своє життя наодинці, без жодної людини, з якою міг би по- справжньому поговорити,  аж поки шість років тому не зазнав аварії з моїм літаком у пустелі Сахара. Щось у моєму двигуні зламалося. У мене не було ні механіка, ні пасажирів. Я був змушений самотужки спробувати виконати складний ремонт. Це було питання життя і смерті. У мене ледве вистачало питної води, щоб протриматися тиждень.
---	--

The first night I went to sleep on the sand.  I was a thousand miles from any human habitation.  I was more isolated than a shipwrecked sailor on a raft,  in the middle of the ocean. So you can imagine my amazement, at sunrise, when I was woken up by a strange little voice. It said: “If you please – draw me a sheep!” “What!” “Draw me a sheep!”	Першої ночі я ліг спати на піску.  Я був за тисячу миль від будь-якого людського поселення.  Я був більш ізольований, ніж моряк, який зазнав корабельної аварії, на плоту,  посеред океану. Тож уявіть собі моє здивування, коли на світанку мене розбудив дивний маленький голосок. Він сказав: — Будь ласка, намалюй мені вівцю! — Що? — Намалюй мені вівцю!
--	--

I jumped to my feet. I was stunned. I blinked my eyes hard. I carefully looked all around me. And saw the most extraordinary small person.	Я підскочив на ноги. Я був приголомшений. Я міцно кліпнув очима. Я уважно озирнувся навколо себе. І побачив найнадзвичайнішу маленьку людину.
---	--

He stood there, examining me with great seriousness.	Він стояв там і серйозно мене розглядав.
Here you may see the best portrait that, later, I was able to make of him.	Тут ви можете побачити найкращий портрет, який я згодом зміг намалювати.
My drawing is certainly very much less charming than its model.	Мій малюнок, безумовно, набагато менш чарівний, ніж його модель.



However, that is not my fault.	Однак це не моя вина.
The adults discouraged me in my artist's career when I was six years old.	Дорослі відмовили мене від кар'єри художника, коли мені було шість років.
I never learned to draw anything, except boas from the outside and boas from the inside.	Я так і не навчився малювати нічого, крім удавів ззовні і удавів зсередини.
Now I stared at this sudden apparition with astonished eyes.	Зараз я дивився на це раптове видіння з здивованими очима.
Remember, I had crashed in a desert a thousand miles from any inhabited place.	Пам'ятайте, я розбився в пустелі, за тисячу миль від будь-якого населеного місця.
And yet this little man did not seem to be lost in the sands.	І все ж цей маленький чоловік не здавався загубленим у пісках.
He did not seem to be tired or hungry or thirsty or frightened.	Він не виглядав втомленим, голодним, спраглим або страшним.
Nothing about him gave any suggestion of a child lost in the middle of the desert, a thousand miles from any human habitation.	Нічого в ньому не вказувало на дитину, що заблукала посеред пустелі, за тисячу миль від будь-якого людського поселення.
When at last I was able to speak, I said to him:	Коли нарешті я зміг заговорити, я сказав йому:
"But – what are you doing here?"	«Але – що ти тут робиш?»
He repeated, very slowly, as if it were about a very important matter.	Він повторив, дуже повільно, ніби йшлося про дуже важливу справу:

“Please – draw me a sheep ...”

«Будь ласка – намалюйте мені вівцю ...»

When a mystery is so deep, one dare not disobey.

However strange it might have seemed to me, a thousand miles from any human habitation and in mortal danger, I took paper and a pen out of my pocket.

But then I remembered that my studies had been in geography, history, arithmetic and grammar.

I told the little chap (a little crossly) that I did not know how to draw.

He answered me:

“That doesn’t matter. Draw me a sheep ...”

Коли загадка така велична, не смієш не послухатися.

Яким би дивним це не здавалося мені, за тисячу миль від будь-якого людського житла і в смертельній небезпеці, я дістав з кишені папір і ручку.

Але потім я згадав, що моїм навчанням були географія, історія, арифметика і грамати́ка.

Я сказав цьому малому (трохи дратівливо), що не знаю, як малювати.

Він відповів мені:

"Це не має значення. Намалюй мені вівцю..."

But I had never drawn a sheep.

So I drew him one of the pictures I had drawn so often.

It was the boa constrictor drawn from the external view.

I was astounded to hear him say:

“No, no, no! I do not want an elephant inside a boa constrictor.”

“A boa constrictor is a very dangerous animal, and an elephant is very big.”

“Where I live, everything is very small.”

“What I need is a sheep.”

“Draw me a sheep.”

Але я ніколи не малював вівцю.

Тому я намалював для нього одну з картинок, які малював так часто.

Це був удав, намальований із зовнішнього боку.

Я був вражений, почувши, як він сказав:

"Ні, ні, ні! Я не хочу слона всередині удава."

“Удав — це дуже небезпечна тварина, а слон — дуже великий.

“Там, де я живу, все дуже маленьке.”

“Мені потрібна вівця.”

“Намалюй мені вівцю.”

So then I made a drawing.

Отже, я намалював малюнок.



He looked at it carefully, then he said:

Він уважно подивився на нього, а тоді сказав:

“No. This sheep is already very sickly”.

— Ні. Ця вівця вже зовсім хвороблива.

“Make me another.”

Намалюй мені іншу.

So I made another drawing.

Тоді я зробив ще один малюнок.



My friend smiled gently.

Мій друг м'яко усміхнувся.

“You see yourself,” he said, “that this is not a sheep. This is a ram. It has horns.”

— Сам подивись, — сказав він, — це ж не вівця. Це баран. У нього є роги.

So then I did my drawing once more.

Тож я намалював ще раз.



But it was rejected too, just like the others.

Але цей малюнок теж не підійшов, як і попередні.

“This one is too old. I want a sheep that will live a long time.”

— Ця занадто стара. Я хочу вівцю, яка житиме довго.

By this time my patience was exhausted, because I was in a hurry to take my engine apart.

На той час моє терпіння закінчилося, бо я поспішав розібрати свій двигун.

So I tossed off this drawing.

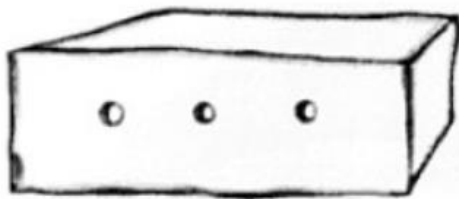
Тож я швидко зробив цей малюнок.

And added an explanation:

І додав пояснення:

“This is only his box. The sheep you asked for is inside.”

— Це просто ящик. Вівця, яку ти просив, усередині.



I was very surprised, when I say how the face of my young judge was illuminated with light:

Я був дуже здивований, коли побачив, як обличчя мого молодого судді осяялося світлом:

“That is exactly the way I wanted it!

— Оце саме те, що я хотів!

Do you think this sheep will eat a lot of grass?”

Як думаєш, ця вівця буде їсти багато трави?

“Why?”

— Чому?

“Because where I live, everything is very small ...”

— Тому що там, де я живу, все дуже маленьке...

“There will definitely be enough grass for him,” I said.

— Для нього точно вистачить трави, — сказав я.

“It is a very small sheep that I have given you.”

— Це зовсім маленька вівця, яку я тобі дав.

He bent his head over the drawing.

Він нахилив голову над малюнком.

“Not so small that ... Look! He has gone to sleep ...”

— Не така вже й маленька... Дивись! Він заснув...

And that is how I got to know the little prince.

Ось так я познайомився з маленьким принцом.